



Consell General de les Valls

Acta Núm. 7/1992

**Sessió Extraordinària del M.I. Consell General
- 9 de juny de 1992 -**

El dia 9 de juny de 1992, dimarts, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General de les Valls, en Sessió Extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea, i amb l'ordre del dia següent:

Punt únic:

Presentació de l'equip i del Programa del M.I. Sr. Cap de Govern.

Sota la presidència dels MM.II. Srs. Jordi Farràs Forné i Josep Marsal Riba, Síndic i Sub-Síndic Generals, respectivament, assisteixen els membres següents:

Per Canillo	Els MM.II. Srs. Josep Areny Fité, Enric Casadevall Medrano, la M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó Alcobé i el M.I. Sr. Miquel Naudí Casal.
Per Encamp	El M.I. Sr. Jordi Torres Alís, la M.I. Sra. Maria Reig Moles i els MM.II. Srs. Jordi Mas Torres i Gabriel Dalleres Codina.
Per Ordino	Els MM.II. Srs. Albert Pujal Trullà, Enric Dolsa Font, la M.I. Sra. Olga Adellach Coma i el M.I. Sr. Andreu Gaspà Picart.
Per La Massana	Els MM.II. Srs. Albert Gelabert Grau, Josep Garrallà Rossell, Daniel Armengol Mora i Guillem Areny Argelich.
Per Andorra la Vella	Els MM.II. Srs. Jaume Bartumeu Cassany, Miquel Armengol Pons, Robert Cassany Vila i Antoni Armengol Vila.
Per Sant Julià de Lòria	Els MM.II. Srs. Joan Santamaria Tarré, Joan Pujal Areny, Ladislau Baró Solà i Pere Altimir Pintat.
Per Escaldes-Engordany	El M.I. Sr. Miquel Aleix Areny, la M.I. Sra. Nadia Aleix Tugàs i el M.I. Sr. Ramon Canut Bové.

El M.I. Sr. Antoni Jordi Areny, de la Parròquia d'Escaldes-Engordany, ha excusat la seva absència.

Assisteix, també, el M.I. Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern, acompanyat dels MM.II. Srs. Josep Casal Casal, Modest Baró Moles, Joan Albert Montané Teixé, Josep Dalleres Codina, Xavier Esport Miró i Bibiana Rossa Torres, Consellers Executius.

Després de l'oració es procedeix a comprovar els membres assistents a la reunió i el M.I. Sr. Síndic General declara oberta la sessió. Són dos quarts de cinc de la tarda.

Abans d'entrar en l'ordre del dia, el M.I. Sr. Síndic General proposa tractar, al final de la sessió d'avui, una Proposta d'Acord de la Comissió Permanent relacionada amb la tramitació del Projecte de Pressupost General per al 1992. La proposta és acceptada per assentiment.

Seguidament, dóna la paraula al M.I. Sr. Cap de Govern, el qual intervé en els termes següents:

“Molt Il.lustres Senyors Síndics, Senyores i Senyors Consellers Generals.

“Comparèixer davant la Cambra per pronunciar el discurs programàtic d'un Govern, no és solament un acte jurídic de compliment amb la Llei, sinó que a més ha de ser un acte de responsabilitat. Responsabilitat a l'iniciar una acció de Govern i un compromís d'un equip polític que, amb fe i il.lusió, ha contret amb aquesta Assemblea i amb el conjunt de la ciutadania.

“De tota manera, espero fermament que en la nova configuració legal i institucional aquest tràmit tant important hagi de ventilar-se abans i no després de l'elecció de Cap de Govern, per tal de poder donar-li una major càrrega al compromís contret amb Vostres Molt Il.lustres Senyories i amb la ciutadania en general.

“L'any 1983 ja vaig expressar, en unes declaracions a la premsa diària, la meva íntima convicció que calia adaptar les institucions andorranes a les realitats presents a través de la redacció d'una constitució escrita. Aleshores érem pocs els quins preconitzàvem aquesta sortida al procés de Reforma que, ja llavors, començava a allargar-se més del què s'esperava.

“Però, poc a poc va anar calant la idea de la Constitució com a solució a una doble manca del sistema polític andorrà: primerament, com a superació del “dèficit de legitimitat” de la institució dels Coprínceps, i per tant de la independència d'Andorra dins l'entorn geopolític que ens movem; en segon lloc, la superació del “caos” institucional a partir d'unes bases noves i clares.

“L'any 1989 els guanyadors de les eleccions en algunes parròquies ja incorporaven la constitucionalització d'Andorra en els seus programes electorals i, el juny de 1990 l'acord històric del Consell en el mateix sentit reafirmava de manera unànime aquesta voluntat. El passat Divendres 5 de juny Vostres Molt Il.lustres Senyories varen ratificar aquesta voluntat amb un altre acord històric, que penso reflexa fidelment el mandat que els ciutadans els varen donar el dia 5 d'abril.

“En el discurs que vaig pronunciar en motiu de la meva presa de jurament em vaig permetre d'avançar alguna de les línies d'actuació de la institució que presideixo en el període constituent. Avui m'agradaria establir aquestes línies d'actuació així com acabar de situar la postura del Govern en el procés, què n'esperem i quina pot ésser la nostra contribució i la nostra responsabilitat.

“M’agradaria fer, per tant, una petita aproximació —encara que no exhaustiva— a la qüestió constitucional, per tal de deixar fixats els principis inspiradors de la nostra actuació en sessió de Consell i no només fóra del marc d’aquesta cambra.

“Són varies, al meu judici, les aportacions que ha de fer una futura Constitució andorrana, i de diferent caràcter:

“* Per primera vegada en la història, Andorra té l’oportunitat d’accedir al reconeixement formal de la seva sobirania, a homologar internacionalment el seu estatut i a accedir al concert de les nacions amb veu pròpia. Això no constitueix un fi per sí mateix, sinó que representa la manera més segura i millor en el món d’avui per fer sentir la nostra veu, i per defensar el que ha estat la idea comú de moltes generacions d’andorrans: la nostra independència.

“Aquesta, avui, a les acaballes del segle XX, es pot defensar de moltes maneres. Però la responsabilitat dels qui ocupem càrrecs públics és la de fer-ho amb els mitjans que les institucions nacionals i internacionals ens donen. Per a ser independent cal ser un Estat, i per a ser un Estat cal el reconeixement dels altres Estats, que no l’atorguen si la comunitat política que pretén accedir-hi no presenta unes característiques determinades, que avui, a Europa, es tradueix en l’assumpció dels principis democràtics i de legitimitat comunment acceptats, en forma d’Estat de dret.

“Aquesta oportunitat històrica cal aprofitar-la perquè suposa la definitiva consolidació de la nostra comunitat política en Estat independent. El Consell d’Europa, amb les seves Resolucions 914 i 947, les Recomanacions 1123 i 1127 i l’Avis 149, ha marcat la línia de quin podria ser el sentit de les modernitzacions a incorporar al nostre edifici institucional, i que penso són perfectament compatibles amb el respecte a la tradició i a la història de les velles institucions.

“* A nivell econòmic aquesta homologació és avui indispensable. El fet més rellevant des de l’acabament de la segona guerra mundial és la consolidació de la interdependència de les nacions i la mundialització de l’economia. En efecte, el comerç i l’activitat econòmica entre els Estats s’ha multiplicat de manera que cap país pot, avui per avui, sobreviure o desenvolupar-se sense comptar amb el factor extern.

“Què dir, doncs, de la nostra economia, que depèn quasi totalment del nostre entorn?

“Històricament les nostres relacions s’han mantingut de manera bilateral amb Espanya i França, i això de forma quasi exclusiva.

“Avui, però, el progrés de la unitat europea, inclús abans del tractat de Maastrich, ha desplaçat el poder de decissió a Brussel·les i, per tant, el nostre interlocutor en matèria econòmica es troba allí.

“La realitat comunitària és, doncs, una de les principals determinants de l’economia andorrana, com així ho demostra que des del 20 de juny de 1990 tenim signat un acord amb les Comunitats Europees.

“Si Andorra vol superar el model econòmic dels últims trenta anys haurà de continuar comptant amb la comprensió i la col·laboració de les Comunitats Europees, i encara que ens pugui pesar, haurà d’establir, si bé de manera consensuada, un règim econòmic compatible amb les regles del joc europeu. Cal tenir en compte que ser una illa de 50.000 habitants enmig d’un oceà de 320 milions de persones que viuen cada cop més

sota un règim jurídic i econòmic idèntic, és realment difícil de fer si no es compta amb aquella cooperació de les autoritats comunitàries que esmentava.

“Per tant la nostra economia també ens demana a les institucions la capacitat de negociar amb l'exterior el nostre futur, i les institucions supranacionals només acceptaran tractar amb un Estat plenament homologat i reconegut Internacionalment.

“* Finalment una tercera aportació, no menys important. Considero que, tal com vaig esmentar en la meua presa de jurament, l'actual procés constituent ha de suposar la sortida al Procés de Reforma de les Institucions iniciat fa gairebé disset anys. Aquest període resulta, al meu entendre, excessivament llarg per una transició d'unes institucions velles a unes noves.

“Hem de tenir en compte que els períodes de reforma comporten una dosi d'interinitat, de precarietat política que no els fan perllongables més enllà d'un temps raonable. El procés d'adaptació de les nostres institucions a les necessitats d'un país per a les quals no varen ésser concebudes, ha centrat gran part de l'atenció de la classe política els darrers vint anys, posposant al calendari el debat d'altres qüestions de gran transcendència.

“Cal aprofitar l'ocasió de cloure el debat sobre la Reforma amb la promulgació d'una Constitució, ara que, per primera vegada també en els darrers vint anys, totes les parts implicades seuen en una mateixa taula, amb una voluntat expressa d'arribar a la fita constitucional. Cal fixar doncs unes noves bases jurídiques que, tot i respectant la tradició, ens puguin permetre d'abordar en profunditat les altres problemàtiques a les que feia referència.

“La promulgació d'una Constitució permetrà esvaïr, en certa manera, aquest clima de provisionalitat que tots patíem, a l'espera que es donés una solució definitiva a la Reforma de les Institucions. Així mateix, permetrà concentrar les energies polítiques en els debats econòmics i socials que ho necessiten i permetrà, també, l'adopció de polítiques a mig i llarg termini, que són les úniques que tenen eficàcia real.

“Aquestes aportacions no constitueixen —i m'agradaria tornar-ho a remarcar— solucions a rés per elles mateixes, sinó simplement eines per arribar a establir polítiques i actuacions eficaces per pal·liar les necessitats de la societat i l'economia andorrana. S'equivoca qui vol veure en la Constitució un remei màgic o una solució completa a tots els mals del país. Com a molt pot representar un primer pas per establir un marc jurídic segur, que doni confiança en la nostra economia i en les nostres institucions, que atorgui la legitimitat democràtica a la nostra independència.

“Com tampoc és cert que una nova configuració institucional no pugui fer-se sense trencar amb el passat. Rés més lluny de la realitat. El mateix procés constituent, i ben segur el propi redactat de la Constitució, han de ser valorats en un futur com un procés de consolidació per via d'evolució i no pas per un trencament. El propi esperit polític de la nostra comunitat així ho exigeix i estic segur que així serà.

“Per tant, un cop definits els paràmetres fonamentals en els que crec s'ha d'emmarcar el procés de redacció i aprovació de la Constitució, voldria formular els trets bàsics del que crec hauria de representar la futura llei fonamental.

“La futura Constitució, ja ho he dit, cal plantejar-la com a una consolidació per via d’evolució més que com una ruptura. Andorra ha estat sempre un país força arrelat en les tradicions i en les seves institucions seculars, que ara ha de saber adaptar a les necessitats actuals, d’acord amb uns criteris de justícia i equilibri.

“En el meu parlament davant de Vostres Molt Il·lustres Senyories el dia de la presa de jurament com a Cap de Govern ja vaig avançar quina creia que era la posició del Govern en aquest procés constituent, quines les responsabilitats més concretes i quina podia ésser la seva participació.

“En aquest mateix sentit, però, m’agradaria reiterar els principis bàsics de la nostra actitud envers aquest procés.

“En primer lloc tenim present que la màxima responsabilitat l’ostenta aquesta Cambra i la Comissió Tripartida però, això no obstant, el Govern vol donar tot el suport que estigui al seu abast perquè la redacció de la Constitució i la seva posterior aprovació en referèndum siguin una realitat ben aviat.

“En segon lloc, la composició d’un Govern d’ample suport parlamentari té com a finalitat primordial el donar estabilitat a les institucions durant aquest període tant intens de la nostra història. Aquest penso que és el paper que hem d’assumir, sense deixar de creure que en la nostra acció de Govern hem d’encarar els problemes reals sense cap tipus de complex d’interinitat.

“I, finalment, ha d’haver-hi una actitud de responsabilitat, ja que jo mateix ostento la representació d’una institució —molt jove si ho comparem amb les altres— que ha de veure’s implicada en el procés constituent i que tindrà una importància decisiva en el dibuix del futur del nostre país. Per tant, crec que la meua responsabilitat és la d’expressar, des del meu càrrec i des de la meua experiència, la pròpia visió del futur dibuix institucional del país, la posició del Govern, les delimitacions de competències entre les diferents administracions i tants aspectes positius com pugui aportar al procés.

“Evidentment, tots aquests aspectes han de preocupar forçosament a qui ocupa avui la Presidència del Govern o qualsevol Conselleria, perquè aquesta institució ha provocat, en el passat, alguns recels a membres d’aquesta cambra. Des de dins com des de fora del Govern sempre he estat, i ho continuaré essent, un ferm defensor d’aquesta institució, i d’un marc d’actuació ample per a ella en el context de la separació de poders, en línia amb l’evolució de les democràcies occidentals més avançades.

“Un Govern és l’única institució que pot idear, coordinar, aplicar i seguir polítiques d’un tipus determinat i d’abast general, i incidir així positivament en el desenvolupament d’un país. Aquesta característica, comú al poder executiu de tot el món, pot servir de molt però a la vegada pot no servir de res si no se li garanteix a ell i a l’administració un marc d’actuació vàlid. La institució del Govern ha donat i pot donar a Andorra una unitat i una racionalitat per a fer els salts qualitatius que ens manquen encara en molts sectors, econòmics o d’altre signe, i, opino que en aquest procés tinc la responsabilitat de fer passar aquest missatge tant a Vostres Molt Il·lustres Senyories com a la ciutadania en general.

“Tot reiterant el caràcter evolutiu que m’agradaria tingués aquesta constitucionalització d’Andorra, sí que crec, i sempre ho he expressat així, que no hem de tenir pors a l’hora de canviar, si les realitats del segle XXI ens ho exigeixen. Així, la constitucionalització

del país aporta molt en favor del nostre reconeixement com a Estat i per a la nostra legitimació davant les instàncies supraestatals, veritables protagonistes del món que vivim.

“Però el seu contingut va molt més enllà dels avantatges d’una definició d’acord amb el dret internacional, i determinaran bona part de l’activitat pública i privada, política i civil del futur d’Andorra.

“Al mateix temps, com ja he esmentat anteriorment, considero que és fonamental consensuar amb totes les institucions el seu nou paper en l’Andorra constitucional, dins el marc de la lògica d’un règim de “Coprincipat parlamentari”, amb sobirania popular i separació de poders. Però dins aquests enunciats abstractes caben moltes fórmules de configuració institucional que caldrà discutir i enquadrar d’acord amb uns objectius prefixats de màxima eficàcia, rigor i responsabilitat en la gestió dels afers públics.

“Pocs han de ser els possibles contenciosos a l’hora de plasmar en un text els diferents components de l’edifici institucional andorrà, però és lògic que n’hi hagi. En tot cas el mecanisme del consens ha de presidir aquesta negociació, i més encara, hauria de presidir també la legislació qualificada post-Constitució per tal d’assegurar un desenvolupament amb suport majoritari. Així ho entenc i per això treballarem al Govern en la mesura del possible.

“Aquestes són algunes consideracions sobre la Constitució que hem permeto de fer perquè les considero importants. Amb esperit de col·laboració les sotmeto a la Cambra en l’àmbit del discurs programa, tot i que, òbviament, n’existeixen moltes altres que hauran d’anar sortint dins del marc del consens dibuixat pel Sr. Síndic en motiu de la seva presa de possessió.

“Centrant-nos ja en què volem que sigui l’activitat de Govern durant aquest període constituent, ja he esmentat el caràcter de continuïtat en les línies bàsiques dels darrers dos anys, introduint-hi nous elements.

“No obstant això, la tasca governamental en aquest proper període presenta dues grans limitacions que no podem evitar d’esmentar.

“En primer lloc, tenim una limitació temporal en comú amb aquesta Cambra. Aquesta legislatura ha d’estar fonamentalment dedicada a la redacció d’una Constitució i un cop acabats els treballs de la comissió Tripartida, caldrà sotmetre el text a referèndum entre la població. D’aprovar-se el text proposat caldria dissoldre altre cop aquesta Assemblea i procedir a noves eleccions.

“Donat l’estat avançat de la negociació és prudent pensar que en el termini d’un any tot això pugui estar finalitzat, sense que això vulgui ser una indicació, sinó més aviat un càlcul racional i aproximat.

“Durant aquest temps, la labor del Govern no s’ha d’aturar, però som conscients que el paper d’un Executiu en un període de reforma com el que vivim té unes connotacions especials, que ja es van notar en la predisposició de tots per a constituir un Govern d’ampla base parlamentària, per tal de poder superar aquest període amb la màxima estabilitat.

“D'altra banda, i com ja hem anat indicant en els darrers dos anys, l'administració pública andorrana es troba amb serioses limitacions pressupostàries que fan obligada la contenció de la despesa d'inversió.

“Aquestes dues limitacions —la temporal i la pressupostària— així com el moment constituent, ens obliguen a orientar l'acció de Govern bàsicament cap a l'acompliment del ja iniciat, l'establiment d'unes prioritats bàsiques a cobrir, i la col·locació dels fonaments de les polítiques públiques a mig i llarg termini que no poden esperar més. Aquestes seran fonamentalment les bases de l'actuació en cada conselleria o sector de l'activitat de Govern, que ara passaré a descriure individualment.

“Per tal de seguir una certa sistemàtica en l'exposició, hem referiré en primer lloc a allò que engloba bàsicament l'activitat econòmica per, seguidament, exposar el que fa referència a la dimensió “social” de l'activitat del Govern, sense que això impliqui res més que un recurs expositiu.

“Des de que Espanya va iniciar els tràmits per ingressar al que aleshores es solia anomenar Mercat Comú, i que avui ja coneixem com a Comunitats Europees, ja es va percebre la necessitat de modificar el model econòmic andorrà, en el sentit d'introduir-hi elements de diversificació. Jo mateix ho deia davant d'aquesta Molt Il·lustre Assembla en pronunciar el discurs d'orientació política el 1r. de Juny de 1982:

“L'entrada d'Espanya al Mercat Comú suposarà la desaparició dels aranzels i barreres duaneres per al mercat espanyol, la disminució de costos i, per via de conseqüència, pot disminuir-se la diferenciació de preus entre ambdós països i afectar la competitivitat del nostre comerç.” (final de citació)

“Convindran Vostres Molt Il·lustres Senyories que aquella previsió de 1982 s'ha acomplert.

“La primera característica de l'economia andorrana és el seu altíssim grau de dependència de l'exterior, realitat totalment assumida i sobre la qual ningú no gosava discutir. A l'ensem, això vol dir un alt grau de vulnerabilitat.

“Els esdeveniments que varen seguir a l'entrada d'Espanya al Mercat Comú l'any 1986 i els posteriors progressos que ha efectuat el procés d'integració europea, em reafirmen en l'anàlisi que ja fèiem fa deu anys, i em permet de dibuixar cap on pot anar la realitat econòmica del nostre entorn més immediat en els propers cinc anys, així com esbossar la manera en què Andorra pot desenvolupar-se en aquest entorn.

“El procés d'integració europea és, almenys fins al punt al que ha arribat, irreversible. No vull aventurar què pot arribar a passar amb les ratificacions dels acords de Maastrich ni amb l'eventual èxit o fracàs dels plans de convergència que han de permetre crear la unitat econòmica i monetària europea.

“Suposant per un moment que el procés d'integració europea s'aturés avui —cosa poc probable— ja seria suficient per modificar, com ho està fent, les variables fonamentals de l'economia andorrana. Per tant, raó de més si, com està previst, Maastrich avança malgrat algun ensurt.

“La creació d'un únic espai econòmic a Europa, inspirat en una concepció netament liberal de les relacions econòmiques, té com a primera i immediata conseqüència el

desmantellament sistemàtic de tota trava a la circulació de bens de consum al seu interior, el seu major accés i per tant la baixa immediata del seu preu final.

“Paral·lelament, la lliure circulació de capitals i la pròpia dinàmica del comerç al detall, amb la creixent concentració d'aquest en grans superfícies amb una enorme capacitat de compra, comporta la instal·lació d'aquests a gairebé tots els nuclis urbans de la geografia europea. Tot reverteix en una baixa substancial del preu de l'article de consum, precisament el de major difusió a Andorra. Aquesta tendència és prou verificable avui en dia i és força probable que continuï almenys a mig termini.

“Per a una economia comercial com la nostra això suposa una tendència generalitzada a la pèrdua progressiva de competitivitat, tot i que es puguin conservar els marges en determinats sectors del comerç. Cal afegir-hi que l'augment dels costos d'explotació i la comparació d'aquests amb les economies veïnes —sense comptar els impostos— no ens afavoreix.

“Persistir, doncs, en un model econòmic de base quasi exclusivament comercial és exposar-se, en certa manera, a una pèrdua global de competitivitat i, per tant, a un creixement menor o inclús a una certa recessió. L'opció de l'obertura a nous sectors sembla, doncs, el més indicat.

Si aquestes són algunes de les febleses de la nostra economia cal també esmentar algunes de les oportunitats que permeten albirar quines poden ésser les línies d'una diversificació.

“En primer lloc, Andorra continua gaudint d'un diferencial fiscal important sobretot en productes fortament gravats fora del nostre territori, pel seu caràcter de sumptuaris o de luxe. La progressiva orientació del nostre comerç cap aquests productes ja ha estat un fenomen real des de fa uns set o vuit anys, i cal persistir-hi amb una major especialització.

“En segon lloc, el pes específic del sector turístic és important i cal accentuar la línia de progressiva millora de les estacions d'esquí, amb importants inversions com les que els sectors privat i públic han portat a terme en els darrers anys. Andorra és un centre d'esports d'hivern i de concentració de serveis sense comparatiu al Pirineu, i ho continuarà essent. Però la millora de les comunicacions a la Cerdanya i al Pallars així com les fortes inversions en estacions d'esquí que les administracions veïnes estan fent, fan pensar en una progressiva competència d'aquestes dues àrees.

“En tercer lloc, cal obrir les perspectives de nous sectors com els serveis i la petita indústria. Aquests però, necessiten d'adaptacions legals en el règim societari, així com de nous acords amb les Comunitats Europees. Però la vertadera clau d'aquests nous sectors de serveis és l'alt nivell de formació que exigeixen i que cal afavorir des de les institucions públiques i des del sector privat.

“Andorra no és ni ha estat mai un país de tradició intervencionista, tot i que el paper de l'Estat i de la seva inversió hagin estat importants en alguns sectors. El Govern no disposa d'instruments legals ni financers capaços de, per ell mateix, fer-li assumir una posició directiva en cap procés econòmic que es dugui a terme. És més: comparat amb molts països, el paper del nostre Estat en la regulació de l'economia és ínfim.

“La responsabilitat d’aquesta diversificació reposa doncs sobre els agents econòmics que actuen dins el nostre mercat i no pas en el Govern. El nostre compromís, però, ha de ser de donar-hi tot el suport possible. En aquest sentit la nostra acció anirà adreçada a:

“1r. Elaboració d’un Pla d’Estratègia Econòmica, que el Govern pretén presentar a principis de l’any que ve a la Cambra, per tal de recollir de manera sistemàtica les diferents actuacions a curt i mig termini, els diferents objectius i les diferents accions governamentals. Aquest Pla tindrà la sola pretensió de coordinar les possibles accions estratègiques amb igual objectiu entre sector públic i sector privat, per tal que l’eficàcia de les accions sigui major.

“Caldrà, però, que els sectors econòmics puguin implicar-s’hi eficaçment, puig com ja he dit, la capacitat del Govern, avui per avui, d’implantar un determinat model econòmic és molt minsa.

“2n. Per tal d’aconseguir aquesta participació de l’empresariat i els diferents sectors econòmics a les mesures governamentals que es puguin prendre, crec que és essencial la creació d’una Cambra de Comerç i Indústria, el Projecte de Llei de la qual ja va ser tramès a aquesta Cambra la legislatura anterior, així com el de la Llei d’Associacions. Voldria reiterar-ne la urgència de la seva tramitació.

“3r. Tota decissió econòmica comporta un alt índex de complexitat, i les variables que hi han d’intervenir són moltes. En aquest sentit pensem que existeix un dèficit important en la pròpia administració i en les instàncies polítiques i privades en el que fa referència al coneixement i al tractament de dades econòmiques i estadístiques. És indispensable per a qualsevol polític o particular conèixer el màxim de factors a l’hora de prendre una decissió, sigui del caire que sigui. Crec, doncs, necessària la creació d’un Gabinet Tècnic d’Estudis Econòmics i Estadístics o bé l’atribució d’aquesta responsabilitat de manera específica a L’INAF, per tal que aquest tipus de dades constitueixin un complement a l’abast del polític, del funcionari o del particular. Durant aquest temps estudiarem la modalitat menys costosa i més eficaç d’obtenir aquesta informació de manera professional i continuada.

“4t. A partir del Pla Estratègic ben segur caldrà fer esforços més intensos en matèria d’educació i formació professional en aquells sectors valorats com a prioritaris, tant de serveis de tipus financer com de serveis turístics, per incrementar la qualitat de la mà d’obra que ha de treballar en aquests sectors.

“Sense ànim de cansar a Vostres Molt Il.lustres Senyories, voldria també aquí donar un breu repàs a la història, exposant els plantejaments d’alguns estudis realitzats sobre finances públiques, encarregats pel M.I. Consell General en els darrers vint anys, per tal de situar amb la deguda perspectiva històrica el problema.

“En l’estudi intitulat “Estructura i Perspectives de l’Economia Andorrana”, encarregat per aquest M.I. Consell General l’any 1974 i editat el següent any, l’equip autor,

assenyala ja les febleses de l'estructura econòmica i el risc que representaria la incorporació d'Espanya a la CEE o, si més no, a una zona de lliure canvi. Recordem que l'esmentat estudi es realitzà 12 anys abans de la integració.

“Però, el que vull específicament assenyalar, és la referència a un anterior report: Marty-Moura de l'any 1969 sobre el que cal fer una primera observació: “El sistema fiscal andorrà tampoc no s'escapa de la norma de provisionalitat que sura per tot el dret econòmico-administratiu de les Valls...” Les normes fiscals andorranes es basen en un impost únic —insuficient— (subratllo insuficient) i no palesen la imatge d'un sistema fiscal coherent.

“Paral·lelament al report Marty-Moura, que també citen els autors de l'estudi encarregat pel M.I. Consell General, el Copríncep Episcopal va confiar un report semblant als Srs. Luís DIAZ MONTERO, J.L. de JUAN PEÑALOSA i J.L. CHANCHO NEVE. En les seves conclusions la proposta d'aquests tècnics de cara a resoldre el problema financer es centra sobre: a) continuar basant també el sistema fiscal sobre els drets d'entrada de mercaderies i carburants, i b) ampliar les figures impositives per recaptar fons. Quant al segon punt, que és el que avui ens interessa, proposaren nous impostos.

“En un altre estudi, encomanat pel meu primer Govern, i editat l'any 1983, “Pla de desenvolupament turístic del Principat d'Andorra”, la societat de nacionalitat suïssa, encarregada del pla, assenyalava, i cito textualment:

“Per a poder exposar millor la gravetat d'aquesta situació (manca d'infraestructures) hem integrat dins de l'estudi unes reflexions teòriques sobre l'evolució dels ingressos i de les despeses del pressupost de l'Estat per als propers anys en l'eventualitat de què el Govern no emprengués cap temptativa per tal de desenvolupar el turisme. Considerant la disminució del volum dels intercanvis de mercaderies —cosa que no s'ha produït encara— els ingressos del Govern augmentarien molt feblement. Aquests ingressos, així avaluats, no serien mai suficients per als propers anys per poder fer front a les despeses que, forçosament, augmentarien comparades amb les d'aquests darrers anys. Així arribarien a l'any 1990 a una diferència considerable entre els ingressos i despeses del pressupost nacional”. (final de citació).

“Com queda, crec jo, suficientment palès, el problema de l'endeutament públic no és de fa quatre dies i la seva solució esdevé ja urgent. Considero molt positiu que la majoria de partits i agrupacions que van concórrer a les passades eleccions haguessin incorporat al seu discurs una seriosa preocupació pel tema, que no és de fàcil solució.

“Com a principis inspiradors de l'acció del Govern, que després hauran de concretar-se amb actuacions puntuals, vull destacar primerament la preocupació doble de mantenir un nivell d'inversió pública d'acord amb les nostres necessitats de fort creixement però sense que això impliqui l'augment del desequilibri pressupostari, ja de per si elevat.

“El fort creixement econòmic i demogràfic fa necessari un constant i elevat ritme d'inversió pública de tot tipus, que ja detallaré més endavant en l'apartat d'infraestructures. El problema és que amb l'actual marc fiscal els ingressos públics estan en situació d'estancament, per raons econòmiques i de concentració en la figura impositiva de l'impost d'entrada a les mercaderies.

“No ens preocupa un dèficit públic moderat, sinó la tendència estructural d'un progressiu decalatge entre ingressos i despeses, finançat avui amb crèdits de les entitats

bancàries del Principat. En el nivell actual, el servei del deute representa una considerable partida del pressupost nacional i, doncs, una pèrdua relativa en capacitat inversora. Alhora, si la tendència continués, en un termini no molt llunyà s'hauria d'acudir al crèdit exterior, amb el consegüent perill de pèrdua de sobirania que això pot representar per a un país petit com el nostre, endeutat per grans quantitats amb l'exterior. No seria pas el primer cas de colonització econòmica per aquesta via.

“Així, el Govern prefereix reduir la despesa establint prioritats mentre es fan els esforços polítics i legislatius per tal de dibuixar un nou marc fiscal que permeti una major recaptació, defugint expressament la imposició directa.

“Però aquest plantejament només pot ser transitori. Una cosa és el rigor i la contenció de la despesa, que sempre han de ser presents; un altra és no realitzar inversions molt necessàries en espera d'un marc fiscal que permeti planificar-les i realitzar-les de manera segura i assenyada, sense que representi un desequilibri pressupostari que jutgem excessiu. Per tant, aquesta redefinició del marc fiscal és inaplaçable si es vol continuar mantenint les actuals prestacions i el nivell d'inversió.

“Aquesta redefinició no només ha d'integrar les figures impositives governamentals, sinó que ha d'ésser d'àmbit global. Quan l'any 1983 el Govern que jo mateix presidia va intentar, i dic bé intentar, un tímid redreçament emprant unes quantes (i no totes) fórmules d'imposició indirecta suggerides en l'informe de l'equip Diaz Montero, topà amb serioses dificultats polítiques que van acabar amb aquell projecte. Entre tant i per via de fet, els Hbles Comuns han anat recollint alguna d'aquelles bases impositives indirectes, que podrien obligar, cosa no desitjable, a una doble imposició. Tècnicament això és aberrant, pel que aquesta redefinició implica també als Comuns i en la meua opinió haurà de donar-s'hi un principi de solució en el text constitucional, quan s'atribueixin les competències de les diferents administracions.

“Mentrestant el Govern intentarà racionalitzar i optimitzar l'actual sistema fiscal, sense considerar-ho com a solució definitiva. Aquesta, repeteixo, ha de negociar-se amb totes les parts implicades si no es vol caure en la doble imposició, la multiplicació de tributs i l'exercici de filigranes fiscals i legals per part de l'administració pública a la recerca de fonts d'ingressos, fet que seria lamentable i que no redundaria en benefici del contribuent ni de l'economia andorrana.

“Per tant, i de moment:

“1r) El Govern ratifica el Projecte de Llei Bàsica de l'Ordenament Tributari presentat per l'anterior executiu el 17 d'Abril de 1991, amb el convenciment que, si bé no és una solució definitiva, sí que és l'eina d'un nou sistema que caldrà consensuar entre tots.

“2n) Un dels elements importants per a la recaptació dels ingressos públics és el servei de Duana, el qual, pel tractat d'Unió Duanera, tenim el deure de millorar i enfortir per adaptar-lo el més possible a la seriositat i a l'eficàcia de les Duanes Comunitàries. I en aquest punt, vull assenyalar que el tractat d'unió Duanera preveu que les Duanes andorranes estaran habilitades comunitàriament per efectuar les operacions de lliure pràctica de les mercaderies provinents de països tercers. Això ens obliga, per seriositat, efectivitat i responsabilitat vers la CEE, a intentar evitar, per tots els mitjans

possibles a què, utilitzant les nostres fronteres es pugui defraudar a la pròpia Comunitat. En aquest sentit, el Govern ha prè ja mesures al respecte i prendrà les que calgui, a part dels controls més efectius que ja es realitzen d'ençà un temps, i que estan en curs.

“a) L'elaboració del Codi de Duana, que haurà de regular totes les actuacions del Departament de Duana tant a nivell nacional com a nivell de l'acord amb la CEE, i que serà oportunament presentat a aquesta Cambra.

“b) La continuació del pla de formació permanent de tot el Servei de Duana que tindrà com objectiu principal professionalitzar de més en més tots els funcionaris adscrits a aquest servei a fi d'aconseguir un màxim d'operativitat en l'aplicació de tota la legislació duanera i, en particular, preveient les operacions de lliure pràctica.

“c) Està en curs la preparació d'un nou procediment de desduanament en el passatge per la Duana per obtenir, tot conservant i augmentat la fiabilitat del tractament de les declaracions, una millor agilitat per tots els usuaris.

“d) Continuar l'adaptació progressiva de l'acord amb la CEE en tots els àmbits d'aplicació que afecten el funcionament de la Duana Andorrana.

“3r) Demanar amb la màxima urgència l'aprovació del pressupost per tal de no continuar amb la semi-paràlisi actual.

“4t) Fer realitat l'INAF en un termini no superior als quatre mesos.

“5è) Iniciar els estudis del nou règim fiscal en coordinació amb les corporacions locals per tal d'incidir en el redactat del text constitucional de manera que les seves bases quedin correctament reflectides en ell.

“Com a corollari a aquest apartat voldria posar de manifest dues coses: Primerament, que és el pensament del Govern mantenir un tipus de fiscalitat baix, just, eficaç i indirecte, perquè considera que aquest és un dels principals atractius de l'activitat econòmica del país i del seu dinamisme. Igualment, el Govern té un concepte restrictiu del que ha de ser la seva intervenció en l'economia del país.

“No obstant això, el Govern entén que pot obtenir ingressos d'activitats empresarials especials com el joc i les parapúbliques com STA o FEDA, sense que entri dins les seves intencions ni la seva filosofia la privatització de les empreses públiques, tot i que s'intenti introduir-hi criteris de gestió privada.

“Una nova estratègia econòmica ha d'estar recolzada per objectius d'integració socio-política. Per tant, una política d'immigració no pot, com afirma el professor Tapinos en el seu informe del mes de desembre de 1987, reduir-se solament a una política de contractació. Una veritable política immigratòria ha d'objectivar-se en la capacitat d'integració dels estrangers immigrants.

“El recurs a la immigració estrangera, conseqüència ineluctable del model econòmic —diu Tapinos— ha transformat sensiblement la composició ètnica a tal punt que els

andorrans són una minoria de la població. “...la presència permanent d’una comunitat estrangera, en la mesura en que aquesta qüestiona l’existència mateixa de la nació andorrana, constitueix un dels majors reptes que s’ha hagut d’enfrontar en el curs de la seva història” (final de citació).

“No m’estendré més en aquest punt, que sé quan sensible hi són Vostres Molt Il·lustres Senyories, i quan arrelat és en la nostra població el plantejament d’aquest problema. Només vull remarcar que el Govern manté el Projecte de Llei de Modificació del Codi de la Nacionalitat andorrana que va presentar el 27 de febrer de 1991 a aquesta Cambra.

“Però, sí que el meu Govern voldria assenyalar, en aquest propòsit, l’anàlisi de la realitat actual, un altre factor, no tractat per Tapinos, que incideix directament, també, en aquesta dinàmica de despersonalització de la societat andorrana.

“En l’actual estructura econòmica, la demanda de mà d’obra estrangera ha estat orientada a una baixa qualificació professional, afavorint al fenomen la poca evolució de mesures de progrés en el sector social.

“Per altra banda, el benestar econòmic que hem assolit en els darrers trenta anys, possibilita cada dia més que els nostres joves puguin assolir a l’estranger un nivell d’estudis força meritori que els facilita el desenvolupament professional de l’individu fora de les nostres fronteres. Es a dir, en conclusió, que la nostra tendència d’avui, dit amb paraules planeres i potser poc tècniques: som exportadors de mà d’obra intel·lectual, el capital més preuat en una societat, i importadors de mà d’obra poc qualificada.

“Una vegada més, és forçós que el meu Govern hagi d’interrelacionar política econòmica, o més ben dit, model econòmic i immigració.

“I hem d’assenyalar des d’aquest fet, que la situació és inestable. Andorra es troba en una cruïlla de la seva història, i cal que seleccioni una política migratòria supeditada al model econòmic escollit, reforçada amb actuacions d’integració social. I la sola alternativa, Molt Il·lustres Senyors, és la diversificació de les activitats econòmiques, a les que acabo de fer referència, amb els objectius laborals d’augmentar el seu “consum” interior i modificar així la qualificació dels llocs de treball.

“Ben cert que aquest canvi de tendència no pot realitzar-se d’immediat. Caldrà una conscienciació social del problema que permeti la mentalització necessària per no fer lletra morta la futura “Llei d’Immigració” que, repeteixo, forçosament haurà de fonamentar-se en un model econòmic definit i que permeti establir convenis bilaterals per regular, quantitativament i qualitativament, el flux migratori.

“Entre tant, el meu Govern, dins el marc de la Llei vigent, mantindrà una política immigratòria restringida i selectiva. Selectiva quant a la qualificació i professionalitat dels sol·licitants de treball, definint criteris i característiques determinants dels aspirants al lloc de treball. Restrictiva quant a la formulació de la proposta de quotes, i amb el reforçament del control de les baixes que de manera imperiosa necessitarà la col·laboració dels organismes implicats (els M.I. Srs. Veguers, els Hbles. Comuns, la Policia, la Caixa Andorrana de Seguretat Social, etc)

“L’estat de les finances públiques descrit ha provocat que aquestes no puguin donar resposta a les necessitats d’infraestructures que té plantejades el País i que, per tant, la inversió pública no hagi seguit l’excepcional dinamisme del sector privat.

“En l'estudi encarregat per la Comissió legislativa de Finances l'any 1989 a l'empresa GFE, en el quadre de la pàgina 38, s'estima la inversió total acumulada en el període 1983-1989 en 24.898 milions de pessetes, que podria assolir, de seguir la mateixa tendència, la xifra acumulada de 52.116 milions per a l'any 1992, això únicament tenint en compte les obres ja compromeses en aquell moment, la qual cosa pot donar una idea a títol orientatiu de la relació entre les quantitats invertides i els resultats.

“La Conselleria de Serveis Públics, a finals de 1990, intentà valorar el dèficit de les nostres infraestructures amb la finalitat de tenir una primera aproximació i un ordre de magnitud de la realitat a la qual han i hauran d'afrontar-se els successius responsables de la política andorrana. Del resultat se'n desprèn que la quantitat invertida o compromesa fins a l'any 1989 va cobrir —crec que amb una dimensió per sobre de la necessària— alguns àmbits com el de les instal·lacions esportives i culturals, mentre que la inversió que resta per fer en altres àmbits és molt important.

“Així, el dèficit en carreteres, inclòs el Túnel d'Envalira, cal estimar-lo en uns 33.500 milions de pessetes, mentre que la inversió en altres hipotètiques comunicacions: enllaç ferroviari, heliport, nou sistema de transport públic, es podria xifrar en 24.500 milions de pessetes. Les infraestructures hidràuliques i de tractament de residus es xifraran en 13.500 milions de pessetes, és a dir, ens situem en més de 71.000 milions sense comptabilitzar les noves escoles ni l'escorxador.

“Aquestes dades ens permeten posar de relleu a Vostres Senyories la quantitat que necessitem invertir i el temps per fer-ho en relació al fet en els últims deu anys.

“Una altra mesura que permetria avançar en moltes obres i guanyar molt temps a l'actual ritme d'execució, seria l'aplicació de la Llei d'Expropiació Forçosa per causa d'utilitat pública, ja aprovada per aquesta M.I. Assemblea durant la legislatura que finalitzà l'any 1989 i que va estar aturada pels M.I. Delegats Permanents que van fer-hi tota una sèrie d'observacions.

“Està ben clar que el Govern, dins la seva provisionalitat que comporta el procés Constituent, no pot pretendre donar solució a totes les mancances, però sí que ha d'assumir un ordre de prioritats, que són les següents:

“* El Túnel d'Envalira i altres vies amb l'exterior, pel finançament de les quals, el Govern, mantindrà el criteri d'una concessió privada.

“* Vies de comunicació alternatives, com el desviament d'Encamp i La Massana o a la Carretera General núm. 1 de la Margineda a la Frontera Espanyola.

“* Iniciar les obres dels Col·legis d'Andorra la Vella i Escaldes-Engordany, de les quals en l'actualitat ja està adjudicada la redacció del projecte.

“* Remodelació i ampliació de les Escoles del Pas de la Casa, d'Encamp i de la Massana.

“* Construcció de l'escorxador nacional, el projecte del qual ja està acabat.

“* La urgentíssima ampliació del forn incinerador que un cop més requereix d'un consens general i una visió global de país.

“Junt amb totes aquestes obres n’apareixen d’altres igualment prioritàries i que a més de la necessitat interior, tenen connotacions en les relacions amb els Estats veïns i amb la conservació del nostre Medi Ambient. Es tracta del pla de sanejament de les aigües residuals del qual a curt termini es podrà construir una depuradora a la sortida de Canillo i una altra a La Massana.

“Per acabar en el mateix sentit cal afrontar el problema dels abocadors de tot tipus de residus.

“El creixement descontrolat que hem sofert les darreres dècades ha portat a una degradació molt important del nostre medi ambient. Andorra no pot romandre impassible davant aquesta realitat, cal prendre mesures urgents i eficaces per pal·liar aquest fenomen sense renunciar però al nostre progrés social i econòmic. Tenim la responsabilitat de deixar als nostres fills una natura en òptimes condicions.

“Aquesta és una preocupació que no afecta únicament a Andorra i la “Cimera de la Terra” a Brasil n’és una bona mostra. Cal que tots, polítics i civils, prenguem consciència de la necessitat de restablir les condicions ecològiques necessàries i millorar la nostra qualitat de vida.

“El Govern, conscient d’aquesta realitat, per Decret de 12 de juliol de 1991, va crear la Comissió del Medi Ambient composta per representants dels departaments de Serveis Públics, Agricultura i Patrimoni Natural, Benestar, Sanitat, Indústria i Gabinet Jurídic. Aquesta Comissió té per missió conèixer, examinar i tractar tota la temàtica relacionada amb el Medi Ambient a Andorra, especialment, la constatació i sistematització de les principals mancances i els diversos problemes que comporta l’aplicació de la normativa del medi ambient a nivell nacional, la proposició de la normativa necessària per pal·liar els defectes existents, així com proposar al Govern les mesures adients per al seu compliment.

“Aquests objectius, conjuntament amb la creació de la Llei d’aigües i regulació de recursos hídrics, la Llei del Medi Ambient i Protecció de la natura i la Llei del Sòl i l’Ordenació del territori, són motius més que suficients per potenciar i facilitar l’operativitat de la Comissió del Medi Ambient que possiblement a mig termini acabi derivant en una Secretaria General o una Conselleria.

“L’agricultura és un factor estabilitzador del medi ambient, en aquest sentit el Govern continuarà la tasca iniciada quant a la reestructuració dels mitjans agrícoles i ramaders per afavorir al màxim el nostre sector primari, portant a terme una política de protecció i foment de la producció nacional. Se centrarà l’acció del servei d’Agricultura i Ramaderia en la lluita contra la rescissió del conreu agrícola i ramader.

“En el transcurs d’aquests darrers dos anys s’han materialitzat determinats projectes en aquest sector; la creació de la Granja cinegètica ha permès establir el seguiment, protecció i producció de diferents espècies, la qual cosa permetrà que d’aquí cinc o sis anys hi hagi una població prou nombrosa com perquè pugui ser regulada mitjançant la caça.

“També s’ha iniciat una planificació per a cinc anys que té per objectiu aconseguir una soca genètica pròpia del país que permeti produir truites d’alta qualitat. Alhora, s’ha mantingut la política de repoblacions piscícoles i amb aquesta finalitat s’acabaran els

treballs de construcció de la piscicultura perquè entri en ple rendiment i cobrir així les necessitats que precisa l'activitat d'esplai de la pesca.

“Així, doncs, es prosseguirà en la línia d'investigació dins els aspectes cinegètic i piscícola per tal de protegir el patrimoni genètic de les nostres espècies, amb estreta col·laboració amb l'associació de Caça i Pesca.

“Una de les prioritats del Govern serà la de fer realitat el projecte d'escorxador nacional, adaptant-lo a les necessitats reals del país i a les normatives comunitàries vigents per aquest tipus d'instal·lacions. Així es podrà potenciar la indústria que es deriva d'aquest sector.

“En el marc del Tractat amb la CEE, s'esmerçaran el màxim d'esforços perquè el bestiar criat però no nat a Andorra pugui ser considerat com d'origen andorrà.

“Ahora, es portarà a terme una campanya de sanejament de la cabana ramadera i es procedirà a la desinfecció de les instal·lacions existents millorant-ne així les condicions higiènico-sanitàries.

“Dins la línia de protecció i ajuda a l'agricultura i a la ramaderia, es treballarà per actualitzar les subvencions destinades al sector per tal d'afavorir el manteniment de la seva activitat, alhora que s'analitzaran els problemes actuals que presenta la Caixa d'Assegurança Agrària per tal d'aportar solucions reals i efectives, concretament en l'aspecte de sinistralitat total per pedregades en el cultiu del tabac.

“Seguirem la tasca dels treballs silvícoles —neteges i aclarides— amb els quals es millora la vitalitat i l'estètica dels boscos i, també, la seva habitabilitat —aspecte fonamental per a la supervivència de molts animals—, cal remarcar que amb aquests treballs, en els últims tres anys s'ha cobert el 5% de la superfície forestal. També es continuaran realitzant les campanyes iniciades, especialment pel que fa al pla de lluita contra plagues forestals, amb la qual cosa la processonària del pi quedarà possiblement erradicada a la tardor d'enguany.

“Paral·lelament, s'iniciarà un projecte de prevenció del risc d'incendis de boscos, consensuant-lo amb les Hbles. Corporacions Locals per tal que es possibiliti l'eficàcia actuació sobre les masses forestals del nostre país.

“Una altra campanya destacada que s'ha portat a terme és la del manteniment, gestió i difusió dels refugis de muntanya. Amb aquesta finalitat, al llarg de l'estiu, un cos especial de muntanyencs ha assegurat el bon estat dels refugis i n'ha evitat les ocupacions prolongades així com també s'hi han instal·lat contenidors de deixalles —cal remarcar que entre setembre i novembre de 1991 s'han retirat tres tones de deixalles de les nostres muntanyes—. Continuant en aquesta línia, s'acabaran els treballs de condicionament dels refugis de Montmalús i Comapedrosa, posant-los en funcionament el més ràpidament possible.

“Una altra de les mesures prioritàries que es prendran és la d'intensificar els treballs de neteja de rius i carreteres. La vida aquàtica ha d'ésser present al llarg de tota la xarxa hidrogràfica del Principat.

“Es promouran publicacions informatives i divulgatives relatives al medi natural i a la seva protecció, així com totes aquelles activitats destinades al coneixement i al respecte de les joves generacions al medi natural.

“Dins el context exposat fins ara, una Conselleria que ha d’adquirir especial protagonisme ha d’ésser la Conselleria de Turisme i Esports, doncs, el sector turístic —interpretant aquest mot en tota la seva ampla concepció— és fonamental dins la diversificació econòmica que necessita Andorra.

“El convenciment que la principal prioritat de la Conselleria ha d’ésser dinamitzar aquest motor, junt amb la precarietat de les finances públiques, fan necessari que tots reflexionem sobre l’ús que es donen als recursos destinats al turisme i a l’esport. I és aquesta reflexió que ens porta a la voluntat d’aturar l’actual desequilibri pressupostari entre el destinat a turisme, principal font de riquesa del nostre país, i el destinat a l’esport. No es tracta, com després exposaré, de reduir les subvencions d’un dia per l’altre, però sí de posar fre a unes despeses que any rera any s’han incrementat en unes proporcions molt superiors a les d’altres i òbviament a la dels ingressos.

“Per contra, el Govern, sí augmentarà en la mesura del possible les dotacions a la promoció turística d’Andorra amb un esperit de constant col·laboració amb els organismes públics i privats relacionats amb el sector.

“El primer pas per rendabilitzar els esforços dins l’àmbit turístic ja està fet, així, l’any 1991 es va acabar el pla de desenvolupament i marketing turístic d’Andorra, eina fonamental per tal de seguir progressant en aquest sector, mantenint l’alta competitivitat i adaptant-nos a les variables del mercat mitjançant campanyes de promoció realment eficients. Ens centrarem doncs ara, en desenvolupar cada un dels set productes definits dins el Pla (esquí, compres, muntanya, estades esportives, congressos, cultura i salut).

“Per dur el nom d’Andorra, amb el màxim de contingut, a tots els potencials mercats turístics del nostre interès, s’haurà de seguir utilitzant i potenciant les actuals cases d’Andorra a l’estranger fent que siguin veritables plataformes a aquests mercats. Igualment continuarem elaborant material de promoció dins d’una línia de qualitat que ens permeti afrontar una estratègia de comunicació coherent.

“Per assegurar la presència d’Andorra a l’estranger, les exposicions i mostres internacionals, la presència en la premsa especialitzada i les presentacions enfront professionals seran fonamentals, però, sempre seguint amb l’actual criteri de limitar la nostra presència a esdeveniments a partir de criteris d’impacte i rendabilitat, així, no ens podem permetre desestimar oportunitats com la passada de participar a l’Exposició Universal de Sevilla 1992, tant per prestigi internacional com pels evidents avantatges de promoció que suposen.

“Reforçarem el camí obert per les dues campanyes d’hivern de les temporades precedents i la d’estiu que s’iniciarà d’aquí a pocs dies, de donar una visió global del país, d’atraure un públic disposat a pernoctar a Andorra i de no concentrar tots els visitants en els caps de setmana.

“Per dur a terme tots aquests projectes, en un sector on la competència és cada cop més forta i on no és suficient amb gastar grans quantitats de diners he de fer una crida a la iniciativa privada i al conjunt dels organismes públics implicats perquè fem un esforç en el mateix sentit, hem d’evitar la dispersió de missatge, hem d’intentar sumar i no trepitjar-nos iniciatives, hem de globalitzar la variada oferta d’Andorra, fem primar el sentit de país perquè cada un dels nostres atractius per si sols no seran suficients. Des del Govern no escatimarem esforços en afavorir la necessària coordinació de

l'oferta turística del país. En aquesta línia s'iniciarà una campanya de sensibilització interior donant a conèixer tot allò que podem oferir com a país i la necessitat que tots els habitants d'Andorra ens involucrem en els petits detalls que ens permetran progressar com a gran centre turístic.

“Durant l'any 1991 s'ha dut a terme l'inventari hotel·ler que ha permès constatar l'esforç de molts professionals per millorar la imatge i els serveis dels seus establiments, caldrà ara completar la tasca i, amb col·laboració amb els mateixos professionals, assolir la requalificació d'establiments turístics que permetran clarificar la variada oferta del sector.

“A cavall entre el turisme i l'esport podem situar l'organització de grans competicions esportives al Principat que serveixen per promocionar el nostre país, així com les instal·lacions de què disposem, alhora permetrà demostrar la capacitat organitzativa de moltes entitats. És voluntat del meu Govern seguir participant en aquests esdeveniments però buscant un veritable equilibri entre la inversió que es realitza i el grau de promoció i presència internacional que s'assoleix, a partir d'una programació prèviament establerta.

“El Govern, durant els darrers anys, ha adquirit, a través del pressupost nacional, un protagonisme desmesurat en l'esport del país; lluny de voler entrar a valorar si aquest és un bon fonament de solidificació de la nostra estructura esportiva, cal que ens plantejem una pregunta prèvia: podem, amb l'actual situació de les finances públiques, seguir invertint tants diners en aquest sector?

“La resposta, a criteri del meu Govern, és negativa. Per això, com a primera mesura, dins el projecte de pressupost d'enguany, s'ha pretès racionalitzar el creixement de les subvencions adaptant-les progressivament a la nostra realitat.

“Caldrà, però, que en col·laboració amb la Comissió legislativa de Turisme i Esports, ens dotem d'una eina bàsica —com és la Llei de l'Esport— per fixar els criteris de subvencions i d'estructuració de l'esport i definir el paper de tots els organismes i entitats implicats: Comitè Olímpic, Federacions i Clubs.

“Objectiu prioritari ha d'ésser salvaguardar la promoció de l'esport de base i de formació, potenciant la col·laboració amb els col·legis, les escoles esportives dels Comuns, les Federacions i els Clubs. En un segon esglaió, s'hauran de definir l'estructura i el paper del Govern en l'esport d'élite i professional, delimitant l'aspecte de promoció turística de l'aspecte esportiu, deixant clar que en cap cas es pot finançar el 100% d'un esport amb diner públic.

“Tot aquest plantejament, crec que realista, el Govern el fa conscient que si l'esport andorrà ha arribat a l'actual nivell de resultats i de creixement és per l'esforç desinteressat i abnegat de persones que, dia a dia, dediquen moltes hores a la seva organització, amb l'únic objectiu de portar el nom d'Andorra el més amunt possible i amb un esperit de servei social que és d'admirar. D'aquestes persones continuarem necessitant el màxim de col·laboració alhora que comprensió per l'obligació del Govern de repartir els recursos nacionals de manera justa i equilibrada entre tot el teixit de responsabilitats socials.

“Finalment, també en l'àrea de l'esport, treballarem per coordinar l'Administració Central amb les Hbles. Corporacions Locals a fi de rendabilitzar l'ús de les instal·lacions esportives que existeixen avui en dia.

“Reprenent els principis enunciats pels organismes internacionals, la política educativa del nostre país s'ha de fonamentar sobre el deure sagrat que té un Estat d'assegurar, en respecte a la dignitat de l'home, la difusió de la cultura i l'educació de tots, segons els principis de justícia, llibertat i pau.

“Esdevé necessària i urgent una legislació en matèria educativa que promogui la formació i la llibertat de la persona, garanteixi el desenvolupament integral en igualtat de condicions i contribueixi, així, a l'adquisició dels instruments culturals bàsics, preparant els futurs ciutadans a participar al progrés socio-econòmic del país.

“Convindran amb el Govern, Vostres Molt Il·lustres Senyories, que l'Educació a Andorra s'ha d'emmarcar en els principis evocats. L'instrument fonamental que ho ha de permetre és una Llei General d'Educació. Aquesta Llei ha de garantir que les diferents opcions, que configuren la realitat educativa del país, respectin i servin les directrius polítiques que promulgui aquesta M.I. Assemblea en matèria d'ensenyament. És el nostre deure assegurar i vetllar per la formació de la nostra joventut a fi que pugui afrontar l'esdevenidor amb seguretat i garantir, així, la perdurabilitat d'Andorra.

“Per consegüent, el Govern ofereix a Vostres Molt Il·lustres Senyories tota la col·laboració necessària per tal de poder, sense més demora, dotar el país d'una Llei General d'Educació, el projecte de la qual està virtualment acabat. Confiem que ben prompte pugui examinar-lo i aprovar-lo aquesta Cambra.

“D'altra banda, aquesta Llei és una eina de cabdal importància en el moment d'establir convenis en matèria educativa. En aquest sentit, el meu Govern es compromet a prosseguir i ultimar ja des d'ara, les negociacions necessàries per regular adequadament els sistemes educatius forans existents al país així com garantir el reconeixement de les opcions que configuren el sistema educatiu andorrà; en aquest sentit s'estan mantenint converses amb els representants dels Estats veïns.

“Paral·lelament, hem previst també sotmetre a consideració d'aquesta M.I. Assemblea, en els propers mesos, una proposta de Llei Reguladora del Sistema Educatiu Andorrà que expliciti i reguli totes les modalitats d'ensenyament — presents i futures — que emanin d'un disseny curricular determinat pel Govern, fent especial èmfasi en l'ordenació curricular de les escoles andorranes.

“Els països capdavaners confereixen una gran rellevança a l'educació i a la formació dels ciutadans. El nostre ha d'atorgar-hi com a mínim la mateixa importància, motiu pel qual ha d'oferir a la joventut una dimensió nova, més europea, mitjançant un sistema educatiu de màxima qualitat que els permeti afrontar amb èxit la competitivitat que s'està dibuixant en el marc comunitari.

“L'Escola Andorrana, creada fa deu anys pel meu primer Govern, segueix en creixement constant i disposa ja de la totalitat del Pla d'Estudis de segona ensenyança, la difusió del qual farem properament mitjançant la corresponent publicació. Ara és el moment també de vertebrar l'etapa del batxillerat que, seguint la filosofia del nostre sistema educatiu, ha de dotar els joves de les disposicions, competències i sabers necessaris que els permetin accedir de manera òptima a l'ensenyament superior.

“El meu Govern té també la voluntat d’estudiar les alternatives de la formació postescolar —formació professional i universitària— a Andorra, incrementant l’actual oferta de l’Escola d’Infermeria i de l’Escola d’Informàtica.

“Actualment, a partir de les necessitats del mercat i considerant les opcions dels estudiants, hem de crear d’altres especialitats. Les noves branques de formació que oferirem a la nostra joventut han de tenir molt en compte que la societat andorrana es troba immersa en un procés de modernització i es dirigeix de manera clara cap a un horitzó europeu.

“Assegurar un ensenyament de qualitat comporta dotar l’Administració dels mitjans adients i necessaris. En aquests darrers dos anys hi ha hagut un esforç important quant a l’estructuració dels serveis d’ordenació curricular, l’any 1991, pel que fa a la coordinació educativa i el suport pedagògic. L’any 1990 va ser creat el Servei de Formació i Recursos Pedagògics amb la finalitat de promoure activitats de suport a la pràctica docent en tots els nivells d’ensenyament, en els àmbits d’elaboració i difusió de materials pedagògics i de formació del professorat. Aquest servei ha d’assegurar la formació permanent del professorat.

“Pensant en el personal docent, tenim la intenció de plantejar, en breu termini, el règim estatuari del professorat a fi que conegui millor els seus drets, deures i obligacions. Aquesta normativa contribuirà certament a resoldre moltes de les seves inquietuds i establirà d’una manera àgil i precisa la seva relació amb l’Administració, pel que fa a l’exercici de la funció docent.

“D’altra banda, volem treballar també en la revisió de la Llei de Beques. Si bé és cert que la Llei de Beques, actualment vigent, és de recent creació —2 de febrer de 1988— la seva aplicació no sempre resulta justa i efectiva. Per consegüent, esdevé necessari reexaminar l’esmentada llei i transformar-la en una eina més eficaç i equànime en benefici de la nostra joventut.

“Quant als programes educatius específicament andorrans, cal evidenciar que els textos legislatius i els convenis amb els països veïns, anteriorment esmentats, atorgaran a la Formació Andorrana la consolidació i la vàlua acadèmica que de dret li pertocuen. En una societat pluralista on coexisteixen diferents opcions educatives és fonamental que els infants rebin un ensenyament comú andorrà que contribueixi a preservar la nostra identitat nacional.

“Tal com he evocat anteriorment, és evident que en la base de la formació hi ha la clau de la modernització d’un país. Es per això que el Projecte Informàtica a l’Escola és de cabdal importància en facilitar l’accés a les noves tecnologies. Amb aquesta finalitat, el meu Govern prosseguirà en el suport constant de tot l’àmbit del projecte.

“Un programa que mereix una particular atenció pel seu abast i incidència sobre el conjunt de la població, és la Formació d’Adults. Ara com ara, una eina pública important que promou la integració en un Estat multilingüe i multicultural. En aquest sentit, el nostre objectiu serà d’ampliar les possibilitats de la Formació d’Adults contribuint, així, a una millora del nivell cultural de la població.

“L’educació és bàsicament, i en primer lloc, un fenomen de naturalesa social. A nivell genèric designa un conjunt de pràctiques o activitats amb les quals els grups socials

ajuden els seus membres a assimilar els coneixements i les experiències, és a dir: la cultura que han anat acumulant al llarg de la seva història.

“L’acció cultural del Govern continuarà fonamentant-se en la convicció que la identitat cultural és la memòria i la consciència col·lectiva de la nostra comunitat en la qual cada un de nosaltres es retroba i s’identifica sense considerar-la però com un conjunt de continguts inamovibles. Hem de ser plenament conscients que la nostra cultura només sobreviurà i s’enfortirà si mostra aptituds per renovar-se, és a dir, si aconsegueix integrar i absorbir les noves aportacions sense perdre —això sí— el seu equilibri i la seva personalitat original.

“La voluntat del Govern és d’establir unes bases sòlides per a la cultura a Andorra i som plenament conscients que la millor manera per assolir-ho és creant una interacció constant entre la institució de Govern i el teixit social del conjunt del país.

“En aquest sentit, la política d’activitats culturals, basant-se en les nostres especificitats socio-històriques, ha de saber respondre a les necessitats reals de la nostra societat. Cal prosseguir també la política d’activitats culturals a les escoles i potenciar al mateix temps la col·laboració entre les Hbles. Corporacions Locals i totes les entitats vinculades amb la cultura, si el que volem és una política amb visió de país.

“Pel que fa a la Universitat d’Estiu, enguany se celebrarà la novena edició, la temàtica de la qual versarà sobre Ètica i Comunicació. Sens dubte, el Govern prosseguirà fomentant actuacions en aquest sentit i impulsarà activitats que posin rellevança en la presència internacional de la nostra cultura.

“Per a la salvaguarda, revalorització i difusió del nostre Patrimoni Artístic, es prosseguiran les tasques de conservació, restauració, catalogació i inventari dels bens mobles i immobles, així com les recerques arqueològiques. Totes aquestes activitats comptaran, endemés, amb el suport tècnic del laboratori especialitzat del Patrimoni Artístic.

“Hem de ser conscients que la protecció dels patrimonis nacionals en l’àmbit internacional demostra, cada vegada més, la importància que representa per a totes les nacions la salvaguarda dels bens culturals únics i insubstituïbles, sigui quin sigui el poble al qual pertanyin.

“Pel que fa a l’Auditori Nacional, s’iniciaran ja des d’ara els mecanismes adients que en permetin la posada en marxa i el seu correcte funcionament, car la nostra intenció és que esdevingui un centre a l’abast de totes les entitats culturals del país.

“D’altra banda, la Biblioteca Nacional, en col·laboració amb la resta de biblioteques d’Andorra, prosseguirà les activitats i accions que contribueixin a promocionar la lectura. Ensenms, es continuarà la tasca vinculada a la publicació d’una bibliografia d’Andorra que inclourà els documents sobre el nostre país publicats arreu del món i d’una bibliografia nacional que recollirà la producció bibliogràfica endògena.

“Un altre projecte que el Govern pretén realitzar és l’estudi d’una proposta de Llei sobre la creació del Registre de la Propietat Intel·lectual a fi de poder registrar i protegir els drets d’autor, d’editors o de traductors d’obres científiques, literàries o artístiques.

“El Servei d’Arxius, que pròximament tindrà una infraestructura definitiva, prosseguirà l’elaboració d’una Guia del seu fons documental a fi que els usuaris puguin gaudir d’una informació global i detallada del fons arxivístic. En aquest àmbit cal remarcar l’important

treball d'ordenació i classificació dels Arxius del Tribunal de Corts, que s'està duent a terme aquests darrers mesos, a fi de poder realitzar el corresponent inventari, imprescindible per a una bona utilització.

“D'acord amb aquesta línia de treball, el Govern presentarà a Vostres M.I. Senyories una proposta de Llei General del Patrimoni Escrit i Documental per garantir la salvaguarda i consulta dels fons públics i privats.

“Amb tot això, vull significar la voluntat del Govern d'acostar més la cultura al ciutadà ja que la cultura feta a Andorra, en tant que producte autòcton, cal que sigui promoguda i difosa des del mateix país i la societat que el compon.

“En el transcurs d'aquesta legislatura, el meu Govern té la intenció de consolidar l'àrea de joventut amb la finalitat de facilitar la incorporació dels joves al món laboral, social, cultural i polític dels adults.

“La nostra acció es fonamentarà en establir el marc de comunicació necessari entre la institució de Govern i els joves del país.

“És obvi que a Andorra, en formar part de la comunitat europea, se li obren constantment perspectives inèdites i suggerents. És en aquest sentit que s'orientarà la nostra política, sobre la base de participació activa dels joves que són els qui a la llarga en resultaran especialment implicats. Hem d'intentar que els joves d'Andorra es trobin totalment compromesos per donar una perspectiva social a la construcció d'aquesta nova Europa.

“A l'endinsar-nos en l'àrea més social de la tasca governamental, vull fer una consideració en la que penso que Vostres Molt Il.lustres Senyories estaran d'acord: la contribució al benestar i a la satisfacció de les necessitats mínimes per dur una vida digna no es pot limitar a uns programes puntuals impulsats des d'un departament de l'Administració. Cal un compromís general de totes les institucions i la solidaritat de tota la societat.

“Així, pel que fa al Govern, es requereix la implicació de totes les Conselleries i en aquest sentit penso que estem en el bon camí, com ho demostren la gran quantitat de serveis socials subvencionats pels diferents departaments de l'Administració.

“En moltes ocasions però, cal la coordinació i l'aprofundiment mitjançant programes d'ajuda concrets, els quals es continuaran dirigint des de la Conselleria de Benestar, Sanitat i Treball.

“Entendran Vostres Molt Il.lustres Senyories que no m'estendré en aspectes puntuals relatius al Benestar doncs el seu abast és molt ample, no obstant això vull incidir en alguns dels punts que el Govern considera molt importants.

“La dedicació que un Govern pugui destinar a la tercera edat, mai no serà suficient i em sembla de justícia i una obligació, almenys correspondre a tot el que ells han fet per nosaltres. El paper en aquest sentit que té la Residència Solà d'Enclar ha de continuar essent fonamental i hem d'analitzar les possibilitats d'ampliació enfront l'actual saturació. Les ajudes de caràcter econòmic continuaran sent cabdals; així, la pensió de vellesa no contributiva, la creació d'una pensió assistencial de jubilació destinada a les persones més grans de 65 anys que no disposin d'uns ingressos mínims, la pensió per a adults minusvàlids i els ajuts de caràcter puntual perquè les persones que ho necessitin

puguin trobar l'entorn social favorable per sortir d'una situació crítica, són accions que el Govern seguirà potenciant, al mateix temps que caldrà instaurar els sistemes de rigorositat i control necessaris en favor dels propis beneficiaris perquè siguin les persones que realment precisin aquests tipus de pensió.

“Quant a les persones que pateixen una minusvàlua, no n'hi ha prou amb les actuals ajudes econòmiques ni amb el programa d'atenció domiciliària; hem de promoure, sempre que sigui possible, la seva integració laboral, amb estreta col·laboració amb l'associació AMIDA.

“Les accions destinades als infants que per diferents raons no gaudeixen d'un entorn familiar favorable, ha de ser un dels objectius prioritaris de la Conselleria. En l'actualitat es comencen a recollir els fruits de la intensa campanya duta a terme l'any 1991 en favor del Servei d'Acolliment Familiar. Així mateix, el Centre d'Acolliment d'Infants realitza una tasca educativa i afectiva remarcable. El Centre veurà millorar el seu funcionament gràcies a les noves instal·lacions que estaran acabades a finals d'any i a una actualització de les seves bases de funcionament. Totes aquestes accions s'han de veure reforçades per la posta en funcionament d'una Comissió d'Assistència i Orientació a la Infància i a la Joventut.

“En matèria legislativa, el Govern treballarà en la redacció d'un Projecte de Llei sobre Guarderies que permetrà desenvolupar la necessària reglamentació en aspectes com les condicions materials, higiènic-sanitàries i de seguretat i titulació del personal en relació a aquests establiments.

“El 6 de febrer de 1990, al pronunciar el Discurs Programa davant d'aquesta M.I. Assemblea, manifestava la preocupació del Govern pels problemes d'accés a l'habitatge. Com a mesura immediata es van iniciar les gestions per a l'adquisició d'un terreny per a la posterior construcció d'habitatges socials. En aquest sentit, se seguirà la tasca iniciada.

“En l'àmbit de la sanitat, entès com el defineix l'Organització Mundial de la Salut per al qual la salut és un estat de benestar físic, mental i social i no només l'absència de malaltia o incapacitat, el Govern treballarà per consolidar l'actual i ampli entrellat sanitari, a fi de no limitar-se a un sol àmbit d'actuació i prendre en consideració tots aquells factors assistencials socio-econòmics, laborals o ambientals que afecten a la vida de l'individu o a la col·lectivitat. En el Discurs Programa de febrer de 1990, feia referència a la importància de l'aplicació del Pla de Salut per a 1990-1991; ara és el moment, gràcies al resultat de cada un dels objectius del pla, de definir les prioritats i els programes d'actuació a curt, mig i llarg termini. Per això, cal un bon sistema d'informació que permeti obtenir el nombre màxim de dades relatives a la salut de la població, tot preservant el dret a la intimitat de les persones per via de la Llei.

“El disseny i posta en marxa d'un sistema eficaç de vigilància epidemiològica serà un dels objectius, així com el desenvolupament d'un pla d'enquestes de salut.

“És voluntat del meu Govern donar la màxima importància als aspectes de medicina preventiva i de promoció d'àmbits saludables, aspectes imprescindibles tant per millorar la qualitat de vida, com per reduir els alts costos de l'assistència sanitària. En aquest sentit s'impulsarà l'educació de la població oferint informació sobre la correcta utilització dels serveis sanitaris. L'educació sanitària i l'atenció als infants mereixen una

atenció especial, ja que els hàbits i actituds vers la salut que s'adquireixen més precoçment constitueixen la base de les posteriors conductes positives en salut. Els programes sobre la salut mental, les drogodependències, l'alimentació i els aliments, el tabaquisme, l'alcoholisme, la tuberculosi, la cobertura de vacunes dels infants, la incidència del càncer, la prevenció d'accidents, les malalties cardiovasculars, la millora de l'atenció a les persones d'edat i la promoció d'integració amb els serveis socials, seran programes prioritaris als quals es dotarà de la capacitat operativa deguda.

“Considerem igualment important l'atenció i suport a la protecció i vigilància de la qualitat sanitària dels aliments, que s'ha d'aconseguir mitjançant l'actuació regular dels serveis de Duana Sanitària i d'Higiene Alimentària, fent èmfasi en aspectes d'informació a través de la posta en funcionament d'un servei al consumidor.

“Per a consolidar una política sanitària estable, cal no oblidar que el sistema d'assistència sanitària en forma part i n'és un element fonamental de la seva estructura. El nou Hospital es constituirà sens dubte, en un dels eixos principals del sistema sanitari andorrà, treballant en estreta col·laboració amb els Centres de Salut situats a les Parròquies. La col·laboració de tots els sectors implicats en el sistema sanitari, haurà de tenir per objectiu primordial que aquest esdevingui un model de qualitat i competència professional i humana.

“Dins d'aquesta àrea social, em referiré breument al camp del treball. El Govern ha potenciat de manera destacable durant aquests dos anys, el cos d'inspecció del treball amb dos objectius clars: garantir el compliment de la normativa laboral i la creació d'un servei d'informació i assessorament laboral.

“Les millores introduïdes pel M.I. Consell General en data 13 de juliol de 1990 a l'actual legislació, han d'anar acompanyades per accions concretes del Govern:

“* La protecció de la maternitat, evitant casos d'acomiadament per aquesta causa.

“* Protegir els menors, amb l'estricta compliment del vigent Reglament i alhora fixar els contractes d'aprenentatge.

“* Incidir en l'àmbit de la seguretat en el treball a partir de les recomanacions de l'Organització Internacional del Treball.

“No voldria acabar aquest parlament el qual, per les circumstàncies particulars d'aquesta legislatura, es veu barrejat de discurs programa i d'orientació política, sense expressar el meu ferm convenciment de fe i esperança en el nostre empresariat com a motor inductor de l'economia nacional. Vivim un moment important que caldrà afrontar amb optimisme; amb aquell optimisme que Winston Churchill definia en el sentit de què cada dificultat ofereix una oportunitat.

“L'enderrocament dels sistemes comunistes i de l'economia planificada, ha fet canviar el panorama mundial. Cada dia disminueix més l'intervencionisme estatal i s'amplia el protagonisme del sector privat. El paper adequat pel Govern consisteix en alliberar, reforçar i crear un entorn favorable a la pròpia economia.

“I és dins d'aquesta filosofia que el Govern ha orientat la seva política, que he intentat apuntar en aquest parlament, amb la seguretat que amb la cooperació de tots els sectors —públics i privats— sabrem fer front al repte d'una nova Andorra per al demà.

“Crec que va ser a l'economista Keynes a qui li posaren la pregunta de com veia el futur. La resposta va ser il·lustrativa: “El futur no es veu, es fa”.

“Moltes gràcies per la seva atenció.”

El M.I. Sr. Síndic General agraeix al M.I. Sr. Cap de Govern el seu exposat i el felicita, tant a ell com al seu equip, per l'esforç de lectura i de preparació d'un text amb molta densitat i que demostra que és el fruit d'una reflexió. Indica que el debat tindrà lloc el proper dimarts a les quatre de la tarda i fa lliurar còpies del discurs a tots els membres del Consell General.

Proposta d'Acord relativa a la Tramitació del Projecte de Pressupost per al 1992.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la Proposta d'Acord, que és del tenor literal següent:

“Atès que ha transcorregut ja la meitat de l'exercici pressupostari de l'any 1992 sense haver estat aprovat el corresponent Pressupost,

“Atesa la necessitat urgent de l'aprovació del Projecte de Pressupost per al normal desenvolupament de l'activitat de l'Administració,

“La Comissió Permanent ha acordat proposar al Ple de la Cambra l'adopció del següent,

“Acord:

“Reduir a la meitat els terminis previstos en els articles 15.3 i 16.1 de la Llei General de les Finances Públiques, relatius a la tramitació del Projecte de Pressupost General per al 1992.”

En no formular-se cap observació, el M.I. Sr. Síndic General declara aprovada per assentiment aquesta proposta.

I no havent-hi més intervencions i havent-se esgotat l'ordre del dia, el M.I. Sr. Síndic General suspèn la sessió, de la qual se n'ha formalitzat la present acta als efectes pertinents. Es un quart de set del vespre.

P.O. del M.I. Consell General
El Secretari General

V. i P.
El Síndic General